

Credincioșii nepomenitori au dreptul de a fi îngropați în cimitirele parohiale

Preacucernice Părinte Paroh,

Subsemnatul, domiciliat în... strada... localitatea... telefon... solicit, în temeiul articolelor 2 (1), (2) și (3) și 16 (2) ale legii 102/2014 privind cimitirele și serviciile funerare, atribuirea unui loc de veci în cimitirul Parohiei...

Declar că sunt creștin ortodox, membru al Parohiei... și nu fac parte din nicio grupare religioasă, nici nu mi-am schimbat religia, nu am aderat la alt cult.

În anul 2016, am procedat la îngrădirea de erezia ecumenismului, prezentă în mod discret în Biserica Ortodoxă de decenii întregi, manifestată plenar în sinodul din Creta, la care s-au adoptat o serie de documente în care mișcarea ecumenistă a fost considerată modalitatea de cooperare între Ortodoxie și ereziile de inspirație creștină, recunoscute cu acea ocazie ca „biserici”, lucru ce contravine întregii doctrine ortodoxe, care afirmă că există o singură Biserică în lume, Biserica Ortodoxă, adevărata Biserică întemeiată de Domnul nostru Iisus Hristos.

Îngrădirea de erezie s-a făcut în conformitate cu sfintele canoane ale Bisericii Ortodoxe, can. 31 apostolic și 15 I-II, care consfințesc dreptul preoților și al credincioșilor de a opri pomenirea episcopului locului la slujbe, respectiv participarea la slujbe unde acesta este pomenit, dacă se face propovăduitor al unei erezii în mod public, *înainte ca Biserica să îl judece și să îl condamne pentru erezia sa.*

Prin actul îngrădirii de erezie am întrerupt comuniunea bisericească cu ierarhul eparhiot, semnatar sau susținător al sinodului ecumenist din Creta, nemaiparticipând la slujbele oficiate de preoții care continuă să îl pomenească, însă nu am părăsit în nicio formă Biserica Ortodoxă Română, arhi/episcopia, protopopiatul și parohia de care aparțin, rămânând până la moarte credincios ortodox.

În urma îngrădirii de erezie, am decis să merg la slujbele religioase acolo unde preoții au întrerupt pomenirea ierarhilor ecumeniști, iar atunci când nu pot să merg la slujbă, să mă rog acasă cu un canon de rugăciune specific credincioșilor mireni, care nu pot săvârși lucrările preoțești.

În conformitate cu canonul 15 I-II, cu canonul 31 apostolic și cu canonul 3 al sinodului al III-lea ecumenic, preoții care au întrerupt pomenirea ierarhului și au fost caterisiți pentru aceasta continuă să fie preoți, deoarece caterisirile lor nu au nicio valoare canonică. Prin urmare, *frecventarea acestora nu ne face vinovați de pedeapsa pe care o primesc conform sfintelor canoane cei ce se află în comuniune cu cei caterisiți pe drept de Biserică.*

Întrucât nu am apostaziat de la credință, nu am îmbrățișat nicio ideologie eretică sau sectară, nu am aderat la vreo grupare religioasă și nici nu am contrazis în realitate opinia oficială a Bisericii Ortodoxe, care a fost întotdeauna aceea că Ortodoxia și ereziile nu reprezintă „părți” ale aceleiași Biserici, ele neputând fi tratate și numite „biserici”, *nu mă fac vinovat de nicio abatere teologică și de nicio încălcare a sfintelor canoane ale Bisericii Ortodoxe*, ci, dimpotrivă apăr, prin atitudinea mea, Biserica Ortodoxă de erezie și schismă, așa cum afirmă ultima teză a canonului 15 I-II.

Din acest motiv, *asupra mea nu s-a pronunțat niciodată o afurisanie (excomunicare) de către un consistoriu bisericesc, nici o altă sancțiune bisericească și nici nu se poate pronunța o astfel de sancțiune*, întrucât *Regulamentul autorităților canonice și disciplinare ale Bisericii Ortodoxe Române*, după care se face justiția eclezială în Biserica noastră, *prevede sancțiunea cu excomunicarea pentru mireni doar în situația săvârșirii abaterii dogmatice de apostazie (art. 9, lit. 3)],* ceea ce nu este cazul, deoarece apostazia este definită de către Regulament ca „renunțarea la credința creștin ortodoxă, cu sau fără trecerea la o confesiune religioasă neortodoxă sau la altă religie, făcută prin mărturisire publică sau privată a celui în cauză, prin viu grai sau în scris”.

Eu am luat atitudine față de erezie tocmai pentru că doresc să rămân până la moarte credincios ortodox al Bisericii Ortodoxe Române și mă opun contaminării credinței ortodoxe cu idei eretice. De altfel, *niciun consistoriu bisericesc dintre cele care au judecat cazurile preoților nepomenitori nu a îndrăznit să îl acuze pe vreunul de apostazie*, singura acuzație pentru care aș fi putut fi lipsit de dreptul de a fi îngropat în cimitirul parohial.

Sancțiunile ce se pot aplica mirenilor pentru orice altă abatere bisericească, inclusiv cele pentru care au fost caterisiți preoții nepomenitori pe nedrept: schisma, neascultarea față de autoritățile bisericești, contrazicerea opiniei Bisericii sunt: dojana (art. 4, lit. a)];

retragerea binecuvântării de a lucra în instituțiile bisericești (art. 4, lit. m] și o]); oprirea temporară de la Sfânta Împărtășanie (art. 4, lit. b]); retragerea distincțiilor bisericești sau canonisirea cu canon de pocăință (art. 4, lit. g]). *Niciuna dintre aceste pedepse, chiar dacă mi-ar fi fost aplicată pentru gestul meu de a protesta contra ereziei prin nepomenire, ceea ce nu s-a întâmplat, nu îndreptățește preotul paroh să îmi refuze dreptul la îngropare în cimitirul parohial de care aparțin.*

În condițiile în care asupra mea nu s-a pronunțat nicio pedeapsă bisericească de excludere din comuniunea credincioșilor, nici episcopii nu au pronunțat astfel de pedeapsă în vreun fel, sunt în deplinătatea drepturilor ce îmi revin din calitatea de credincios ortodox și membru al parohiei de care aparțin, inclusiv de dreptul stipulat de art. 45 din Statutul BOR de a beneficia de asistență religioasă din partea unui preot al Bisericii Ortodoxe Române care să țină dreapta credință și de a putea fi îngropat în cimitirul în care este îngropată familia mea, conform drepturilor ce îmi revin din legea 102/2014.

Consider că orice atitudine a preotului paroh de a interpreta pe cont propriu legislația bisericească și cea civilă și a decide în locul instanțelor de judecată ale Bisericii să mă priveze de dreptul la o înmormântare religioasă ortodoxă, garantat de legea cimitirelor, este un abuz și o încălcare flagrantă a legii.

Familia mea locuiește de zeci de ani în această parohie și toate rudele mele sunt îngropate în cimitirul parohial al acesteia.

În calitate de salariat și/sau pensionar am achitat taxele și impozitele către bugetul local și centralizat, cum prevede legea, nefiind înregistrat cu debite către stat, astfel că instituțiile publice au beneficiat și de munca mea.

Cimitirul parohial, fiind o instituție publică, prin salarizarea preotului, prin fondurile stabilite de unitatea administrativă teritorială a bisericii și cimitirului a beneficiat și de impozitele colectate de la mine.

În aceste condiții, este imperios să aprobați cererea mea de dobândire a unui loc de veci în cimitirul parohial, refuzul de a mi se permite să fiu înmormântat în pământul moșilor și strămoșilor mei constituindu-se în abuz de drept și un comportament incorect și profund necreștin.

În conformitate cu articolele 2 (1) și, mai ales, 16 (2) din legea nr. 102/2014, îmi exprim voința în legătură cu modul în care doresc să fiu înmormântat, dorință, care conform legii, nu poate fi modificată:

1. Doresc să fiu înmormântat în cimitirul ortodox al parohiei de care aparțin, *afirmând că sunt credincios ortodox al Bisericii Ortodoxe Române și membru al parohiei mele și nu am părăsit și nu am de gând să renunț la credința ortodoxă*, chiar dacă, din motive ce țin de mărturisirea credinței ortodoxe, nu pot participa la slujbele bisericești din parohie, din cauză că preotul paroh susține (prin acord față de ea sau prin nepăsare și lipsă de atitudine) erezia ecumenistă, oficializată prin semnătura și/sau acordul exprimat de ierarhul locului la Creta sau la sinodul local de receptare a acestuia din 29 octombrie 2016.
2. Doresc ca funeraliile pentru înmormântarea mea să se desfășoare conform libertății mele de credință și de conștiință, în sensul de a permite familiei mele să invite un preot ortodox nepomenitor, slujba să se officieze în incinta bisericii parohiale, fără participarea preotului paroh, în cazul în care acesta continuă să accepte erezia ecumenismului și să nu ia nicio atitudine publică contra acesteia și contra sinodului ecumenist din Creta, el putând participa, dacă se leapădă de erezia ecumenistă în mod public.
3. Consider că solicitările mele corespund perfect cerințelor art. 2, lit. (3) din legea 102/2014, deoarece nu încalcă niciun canon al Bisericii Ortodoxe, niciun obicei al locului, tradiție sau regulament bisericesc în vigoare.

În calitate de administrator al cimitirului, vă revine obligația să puneți în practică aceste dorințe ale mele exprimate în timpul vieții, în deplinătatea facultăților mentale și în conformitate cu legea nr. 102/2014, prin care, în calitate de administrator al cimitirului, aveți următoarele obligații:

1. Art. 2 (1): „Oricine are dreptul la o înmormântare decentă și la aducerea ultimului omagiu la locul de veci al decedatului”.
2. Art. 5: „Administratorul cimitirului este proprietarul acestuia sau cel care deține locul de administrare”.

3. Art. 16 (2): „Locul și modalitatea înmormântării vor fi conforme voinței exprimate în timpul vieții de persoana decedată, fără nicio modificare a ultimei voințe a acesteia”
4. Art. 16 (3): „Dacă în timpul vieții persoana decedată nu și-a exprimat dorința referitoare la înmormântare, locul și modalitatea înmormântării se hotărăsc de persoana, familia sau autoritatea care se îngrijește de înmormântare”.

Prezenta are și regim de notificare și procedură prealabilă, nesoluționarea ei în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 8 (1) OUG 27/2001 considerându-se ca aprobare tacită a cererii, conform art. 6 (1) din OUG 27/2003.

Data

Semnătura

Preacucernicieii Sale, Părintelui... Preot Paroh al Parohiei...